

Nhạc NOEL-VN In Dấu Bao Kỳ Niệm

‘Hang BêLem’ -1 (Hải Linh & Minh Châu)

Đêm đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời
Chúa sinh ra đời nằm trong hang đá nơi máng lừa
Trong hang Belem ánh sáng toả lan từng bùng
Nghe trên không trung tiếng hát thiên thần vang lừng.

Đàn hát, réo rắt tiếng hát, xướng ca dư âm vang xa
Đây Chúa thiên toà giáng sinh vì ta
Người hỡi hãy tiến bước tới, đến xem nơi hang belem
Ôi Chúa giáng sinh khó khăn thấp hèn.

Nửa đêm mừng Chúa giáng sinh ra chốn gian trần
Người đem ơn phúc xuống cho muôn dân lầm than
Nơi hang Belem thiên thần xướng ca
Thiên Chúa vinh danh chúng nhân an hoà.

Nơi hang belem chiên lừ thở hơi
Tan giá đêm đông ấm thân con người.

“Hang Bêlem” là một ca khúc Giáng sinh tiếng Việt quen thuộc, ngợi khen Chúa Giê-su sinh ra tại Bê-lem. Đây cũng là bài hát chúng ta thường được nghe trong mùa Giáng Sinh hằng năm.

Ca khúc này do nhạc sĩ Công giáo Phanxicô Hải Linh (tên thật là Trần Văn Trị) sáng tác. Đây là sáng tác đầu tay của nhạc sĩ Hải Linh khi ông vừa 25 tuổi và đây cũng có thể xem là ca khúc rất được phổ biến trong các thánh lễ Giáng sinh ở Việt Nam.

Mùa Giáng Sinh năm 1945, khi đi qua tòa soạn báo “Đường Sống” ở Nam Định, Hải Linh được ông Minh Châu – chủ nhiệm tờ báo – thách đố việc sáng tác nhanh một ca khúc về chủ đề Giáng sinh để đăng báo. Hải Linh nhận lời và hẹn 3 ngày sau trở lại. Đến hẹn, Hải Linh đưa bản nhạc “Hang Bêlem” tới tòa soạn và tập hát sơ qua cho một số nhân viên trong tòa soạn. Khi hát lên, mọi người thấy thích quá nên ông Minh Châu thương lượng rằng, ông sẽ chịu chi phí để lên Hà Nội thuê khắc nhạc vào bản gỗ để in vào 2000 bản báo Đường Sống sắp tới, sau đó, ông sẽ cho Hải Linh lại bản gỗ của bản nhạc. Hải Linh đồng ý cho nên, phần tên tác giả của bài hát này thường được viết kép là: Hải Linh – Minh Châu.

Lúc ấy, bài hát cũng được in riêng ra 500 bản để bán với giá khoảng 3 hào. Hải Linh gửi lên Hà Nội 10 bản. Một số nhà thờ tại đây sử dụng, nhiều người thấy hay nhưng không tìm đâu ra bản nhạc. Một linh mục tên là Kim Định đã mua một bản danh dự với giá 100 đồng. Hải Linh cũng đem theo một bản nhạc về Phát Diệm. Đêm vọng Lễ Giáng Sinh, Hải Linh điều khiển Hội Ca Vịnh Nhà thờ chính tòa Phát Diệm hợp xướng bản Hang Bêlem này.

Bài hát này đã dần trở thành ” bất hủ ” trong lòng những người Công giáo. Như lời nhận xét của linh mục Kim Long, phó chủ tịch Ủy ban thánh nhạc Hội đồng Giám mục Việt Nam:

“Có thể nói đêm Giáng sinh mà không hát “Hang Bê Lem” của Hải Linh thì thấy thiếu một cái gì đó, vì nó có âm hưởng riêng và nó diễn tả được tâm tình của con người phải có khi đón chờ Chúa, gặp gỡ Chúa trong đêm hồng phúc”

Đôi Nét Về Tác Giả Hải Linh*

Nhạc sĩ Hải Linh tên thật là Trần Văn Linh, ông sinh ngày 4 tháng 10 năm 1920, trong một gia đình Công giáo ở Ninh Bình. Ông có tên thánh là Phanxicô. Trong cuộc đời mình, ngoài 2 bút danh thường dùng là Hải Linh, Minh Đệ, ông còn dùng nhiều tên khác như Phanxico Assisi Trần Văn Đệ, Trần Văn Trị.

Thuở nhỏ, ông theo học ở trường Thử ở Trung Linh (Nam Định). Năm 16 tuổi, ông vào học ở Tiểu chủng viện Ninh Cường. Đến năm 18 tuổi, ông học tại trường Thầy Giảng (Bùi Chu) và sau đó được giữ lại để dạy Pháp văn và âm nhạc tại trường. Thời gian này, ông bắt đầu sáng tác một số bài hát đạo cũng như đời..

Ngày 1 tháng 5 năm 1951, ông theo học nhạc tại Viện Giáo nhạc thuộc Học viện Công giáo Paris (*Institut Catholique de Paris*), đồng thời học sáng tác tại Nhạc viện César Franck do giáo sư Guy de Lioncourt làm giám đốc. Ông tốt nghiệp hạng ưu năm 1956 tại đây với luận án "*La Couleur Vietnamienne dans le chant Grégorien*". Năm 1956, ông trở về Việt Nam, dạy hợp ca tại Viện Quốc gia âm nhạc. Ông cũng thành lập Ca đoàn Hồn Nước nhằm thực hiện hoài bão của mình là trình tấu sống động các tác phẩm được soạn ra bằng một lối viết thoáng mỏng theo tinh thần Á Đông.

Năm 1961, ông nhận được học bổng sang nghiên cứu âm nhạc, giáo dục tại Đại học Ohio (Hoa Kỳ). Từ năm 1970 đến năm 1975, ông dạy nhạc tại Đại học Đà Lạt và tham gia Ủy ban Thánh Nhạc toàn quốc. Từ năm 1973 đến đầu năm 1975, ông làm Phân khoa trưởng của Phân khoa Âm nhạc Viện Đại học Đà Lạt.

Sau năm 1975, ông không tham gia các hoạt động âm nhạc công khai dù vẫn sáng tác và dạy nhạc trong cộng đồng Công giáo tại Việt Nam. Ông đã hướng dẫn 2 lớp ca trưởng tại nhà thờ Huyện Sỹ, đường Bùi Chu, quận 1, cho đến khi đi xuất cảnh sang Hoa Kỳ.

Ngày 8 tháng 5 năm 1986, ông xuất cảnh theo diện đoàn tụ gia đình. Tại Mỹ, ông trở lại hoạt động âm nhạc trong cộng đồng người Việt tại Mỹ với việc mở các lớp Ca trưởng ở nhiều Tiểu bang khác nhau (New Orleans (LA), California, Portland (Oregon), Missouri, Texas...); đồng thời, tập luyện cho nhiều ca đoàn ở nhiều nơi khác nhau để hát trong nhiều dịp lễ.

***Cao Cung Lên - 2 (Hoài Đức – Nguyễn Khắc Xuyên)**

Hôm nay là 25/12, khắp nơi hân hoan chào đón một mùa Giáng Sinh lại về. Hòa trong niềm vui đó, [dongnhacxua.com] giới thiệu bản “Cao cung lên” của nhạc sỹ Hoài Đức, tức linh mục Giuse Lê Khắc Triệu. Đây có thể nói là một trong những bản nhạc về Giáng Sinh nói riêng và Thánh Ca nói chung đầu tiên của nền tân nhạc Việt Nam.

Cao Cung Lên

www.tkaraoke.com

Cant.

10

Cao cung lên khúc nhạc Thiên Thần Chúa. Hòa trong làn

15

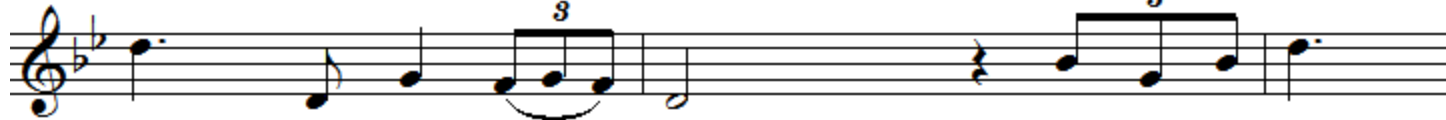
19

thiêng lắng nghe thoang thoang cung đàn. Một đêm khuya vang.

oi. Cất rung những điệu réo rắt. Hát khen con một Chúa Trời.

23

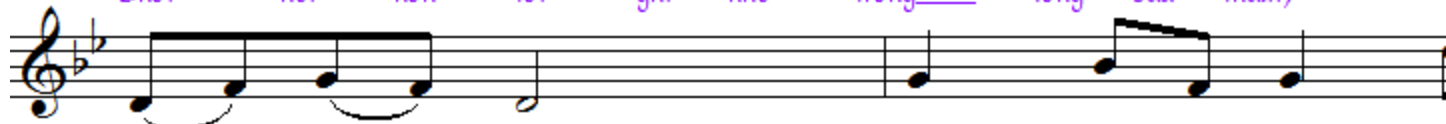
27

thé, lắng nghe cung đàn. Mau tìm cho tới

Thôi hơi trần gian im tiếng đi mà cung kính.
Thôi hơi ngàn mây đen xám u mờ tăm tốt
Thôi hơi trần gian bao tuyết sương cùng gió rét.
Thôi hơi hồn tôi ghi nhớ trong lòng sâu thẳm;

30

cỏ hang là. Tuy Chúa là Vua
đã xuống đời Trên cõi trời cao
lạnh quá chùng. Ôi Đấng Toàn Năng
nhỏ khó hèn! Con quyết từ nay:

33

CAO CUNG LÊN & NHẠC SỸ LINH MỤC HOÀI ĐỨC

Nhạc sỹ Hoài Đức, tức linh mục Giuse Le Đức Triệu. Ảnh:
wikipedia.com

Bản thánh ca nổi tiếng của Việt Nam: “Cao cung lên” được sáng tác bởi Linh mục nhạc sỹ Hoài Đức từ năm 1945.

Thực ra bản nhạc này là sáng tác của hai người. Lm Hoài Đức soạn nhạc và lời phần I, còn lời của những phiên khúc sau là của Lm. Nguyễn Khắc Xuyên.

Lm. Hoài Đức tên thật là Lê Đức Triệu (1923 – 2007) quê quán Nam Định.

Linh mục Hoài Đức (cha Triệu) có thời gian dài từng sống ở Ban Mê Thuột (từ 1969-1975), làm quản lý tài sản Nhà Chung Ban Mê Thuột, thừa Đức Cha Nguyễn Huy Mai đang cai quản Giáo phận.

Theo lời cha Triệu, thời điểm 1940 chưa có thánh ca bằng tiếng Việt. Những bài hát trong phụng vụ đều bằng tiếng...Latinh. Thánh lễ, chầu Thánh thể phải hát hay đọc bằng tiếng Latinh. Những bài hát đều lấy từ cuốn “Paroissien Romain” hay “Cantus Pro Festis Solemnioribus” hoặc “Cantus Officiorum in Cantus Gregoriano”.

Đôi khi được hát nếu không bằng tiếng Latinh thì bằng tiếng Pháp, chủ yếu lấy từ cuốn “Cantiques de la Jeunesse”.

Sau 1940 mới xuất hiện những ca khúc Việt Nam hoàn toàn.

Như vậy bài hát “Cao cung lên” được coi như mở đầu cho dòng nhạc thánh ca Việt Nam. Một bản nhạc xưa mà còn mãi ngân vang mỗi độ Giáng sinh về, và mỗi độ nghe lại ca khúc này, lòng ta tựa hồ rộn rã tiếng chuông ngân...

***Con quỳ lạy Chúa trên trời-3
(Thơ Nhất Tuấn- Nhạc Phạm Duy)**

Đặng Văn gọi vô Cầu Fux
và tất cả linh cảm tập nhào... 9934913 LAN

THAM
EXIT

Con Quỳ Lạy Chúa trên Trời

(Chắp lời của)

Quỳ
Con quỳ lạy Chúa trên Trời sao cho con lấy được người con yêu!
Đời con đau khổ đã nhiều Từ khi thơ dại đủ điều đắng cay Số nghèo hai chục năm
nay xây bao nhiêu mộng trắng tay vẫn nghèo Chúa ơi! Chúa ơi! Mãi mãi
đầu trái bơ vơ Vì người ta đã chạy theo bạc tiền Âm thầm trong nỗi hãi hùng Cầu bằng Chúa
đời Nhìn được bề bằng Chúa ơi! Chúa ơi! Con

quỳ lạy Chúa trên Trời Sao cho con lấy được người con thương!
Đầy giờ con đã gạt mình không giàu, không đẹp, không mong lợi danh chóng
Con hai mươi đầu xanh Chắp tay khẩn nguyện trung thành với nhau Chúa
ơi! Thế rằng sống giờ bên đời Đã yêu trước cũng như
sau giờ lại Người ta lại bỏ con rồi! Chúa ơi! Con
quỳ lạy Chúa trên Trời Chúa trên Trời thương con.

Con quỳ lạy Chúa trên trời
Sao cho con lấy được người con yêu
Đời con đau khổ đã nhiều
Từ khi thơ dại đủ điều đắng cay
Số nghèo hai chục năm nay
Xây bao nhiêu mộng trắng tay vẫn nghèo
Chúa ơi... Chúa ơi...

.....
Mối tình đầu trót bọt bèo
Vì người ta đã chạy theo bạc tiền
Âm thầm ôm mối tình điên
Cầm bằng Chúa định nhân duyên bẽ bàng
Chúa ơi... Chúa ơi...
Con quỳ lạy Chúa trên trời
Sao cho con lấy được người con thương

.....
Bây giờ con đã gặp nàng
Không giàu không đẹp, không màng lợi danh
Chúng con hai mái đầu xanh
Chấp tay khấn nguyện trung thành với nhau
Chúa ơi...
Thề rằng sóng gió biển dâu
Đã yêu trước cũng như sau giữ lời

.....
Người ta lại bỏ con rồi, Chúa ơi...
Người ta lại bỏ con rồi, Chúa ơi...
Con quỳ lạy Chúa trên trời
Chúa trên trời thương con...

*Lá Thư Trần Thế- 4 (Hoài Linh)

LỜI NHẠC

Lạy Chúa con là lính trận ngoài biên
Vì xa thành phố xa quá nên quên.
Đêm nay ngói hai trời xuống
Ánh sao lung linh muôn màu,
con tưởng hỏa châu soi tuyến đầu

Lạy Chúa con là thiếu phụ miền quê
Chồng con vì nước nên đã ra đi
Hai ba năm chưa thỏa chí
Hết Thu qua Xuân sang Hè
Con đợi tàn Đông mới tin về.

Đạn xé không trung đêm đêm vẫn nghe
Từng lớp trai đi cho ngày mai vẫn đi
Đêm nay Người xuống đời
Xin đem nguồn vui tới
Những đôi môi cần cỗi lâu không cười.

Lá Thư Trần Thế
HOÀI LINH

Lạy Chúa con là lính trận ngoài biên
Vì xa thành phố xa quá nên quên.
Đêm nay ngói hai trời xuống
Ánh sao lung linh muôn màu,
con tưởng hỏa châu soi tuyến đầu...
Lạy Chúa con là thiếu phụ miền quê
Chồng con vì nước nên đã ra đi
Hai ba năm chưa thỏa chí
Hết Thu qua Xuân sang Hè
Con đợi tàn Đông mới tin về.
Đạn xé không trung đêm đêm vẫn nghe
Từng lớp trai đi cho ngày mai vẫn đi
Đêm nay Người xuống đời
Xin đem nguồn vui tới
Những đôi môi cần cỗi lâu không cười.

Lạy Chúa con còn lứa tuổi học sinh
Vì cha là lính con thiết tha xin
An vui cho người đầu tuyến
Trẻ thơ yên tâm sách đèn
Để mẹ hiền con hết ưu phiền.

*“Nửa đêm Mừng Chúa ra đời- 5 (Phaolô Đào Quang Đạt)

Nửa đêm mừng Chúa ra Đời
Nửa đêm, mừng Chúa ra đời.
Bức khăn sạch vấn để nơi hang lừa.
Nửa đêm, mừng Chúa ra đời.
Cỏ rơm trải lót bờ thờ.
Cỏ rơm trải lót bờ thờ.
Mượn ấm bò lừa quý thờ dâng hơi,
quý thờ dâng hơi
Kiêng tinh soi sáng thâu đêm.
Kiêng tinh soi sáng thâu đêm.
Chói lói giữa trời nhỏ xuống Bê Lem.
Thiên thần chín đặng chầu quanh
Thiên thần chín đặng chầu quanh
Tấu nhạc rập ràng đàn hát, đàn hát xướng ca.
Vậy có ca rằng, rằng ca Thiên Chúa
Ở loài người, ấy phúc lành bình an cho người
Vì cửa Thiên Đàng rộng mở
Tang tình tình tang Thiên Đàng rộng mở
Tang tình tình tang Thiên Đàng rộng mở
Chúa Cả ra ơn, ơn cả chữa đời
Rằng: Ở chúng nhân tới xem điềm lạ
Kìa trong hang đá nọ, trước lều tranh
Rằng tính tình tình Thánh Tiểu Hải Sinh
Thật Ngôi Linh tính tang tình,
Là tình Thiên Chúa,
Nằm trong máng cỏ, bó bức khăn đơn
Rằng: Báo chúng nhân tới xem thì biết
Tiêu thiêu nhạc thiết,
Tiêu thiêu tấu cách vô biên
Rằng: Tính tình tình Thánh Tiểu Hải Sinh

Thật Ngôi Linh tính tang tình là tình Thiên Chúa.
Thiên thần vô số, nhạc thổi tung hô!
Thiên thần vô số, nhạc thổi tung hô!

Bài thánh ca này hiện nay chỉ đề mỗi tác giả là Phaolô Đạt, nhưng chúng tôi đang có trong tay một bản đề tên 2 người đồng tác giả. Đó là thêm Lm G. Long ghi trước Phaolô Đạt. Như vậy có lẽ cha giáo sư Gabriel Long đã cộng tác với thầy Phaolô Đạt trong sáng tác này.

Đến nay, nhiều người vẫn còn thắc mắc không rõ bản nguyên tác như thế nào. Sau nhiều năm tháng, bản thánh ca NĐMCRĐ đã tam sao thất bản, như nhạc sĩ Đỗ Vy Hạ khi so sánh 4 ấn bản có trong tay, đã phát hiện ra đến 39 điểm dị biệt.!

Trước đây, trong một bài báo của Lm Vũ Đình Trác, tựa đề “Ca Nhạc Công Giáo” đăng trên Vietcatholic, đã viết: ..Các Lm Paulô Quy, Paulô Đạt (...) sáng tác những bài thánh ca mới theo điệu bình ca và ngũ cung Việt Nam (...) Lần đầu, hai Lm trên sáng tác những bài hát mới rất khởi sắc, như các bài:”Nửa Đêm Mừng Chúa Ra Đời”, “Kính Nguyện Chúa Thánh Thần” (...) Các bài hát mới này vừa hay lạ, vừa sốt sắng, lại có giọng điệu dân tộc, hợp với tinh thần người Việt. vì thế, được các nhà thờ miền Trung và miền Nam đón nhận nhiệt tình...
(Lm Vũ Đình Trác, Vietcatholic, ngày 16/7/1997)

*Mùa đông năm ấy-6 (Hoài Đức)

*“Mùa Đông năm ấy sao sáng soi cuối trời.
Mùa Đông năm ấy Con Chúa sinh xuống đời.*

*Nhịp ca véo von bao thiên thần vang hát.
Tôn thờ Ngôi Hai giáng sinh trần ai.....”.*

Giáng sinh – mùa yêu thương lan tràn cho nhân thế, đem bình an và hơi ấm để trao ban cho nhân loại. Và mùa đó đến với nhân loại như một hồng ân cao quý, cũng như một món quà để tôn vinh Ngôi Hai giáng trần.

*“.....Con hợp với thiên thần hòa vang câu hát.
Con hợp với thiên thần hòa vang câu hát.
Mừng sinh nhật Chúa vinh quang.
Mừng sinh nhật Đấng Yêu Thương.
Sinh nhật từ ái sáng như công bình....”*

Tiếp theo, mọi thân dân hợp với các thiên thần hát vang bài thánh ca, vẫn là lời chúc mừng sinh nhật Chúa vinh quang – “Đấng yêu thương”.

Bấm vào hình trên để nghe ca khúc do Phương Hồng Hạnh trình bày

*“.....Mùa Đông năm ấy vui tiếng ca nhịp nhàng.
Mùa Đông năm ấy theo ánh sao huy hoàng.
Tìm hang Belem những mục đồng mau bước.
Tôn thờ Ngôi Hai giáng sinh trên ai.....”*

Mỗi mùa đông , mùa giáng sinh đi qua để lại nơi trái tim con người những dư âm lắng đọng, Những bài thánh ca vang dội, những tiếng chuông ngân vang bên ngôi giáo đường quen thuộc hay hình ảnh những mục đồng bên hang Belem “ tôn thờ Ngôi hai giáng sinh trên ai”.

*“.....Con hợp với mục đồng cùng thờ lạy Chúa.
Con hợp với mục đồng cùng thờ lạy Chúa.
Mừng sinh nhật Đấng Cứu Tinh.
Mừng sinh nhật Đấng Uy Linh.
Sinh nhật ngày Chúa xuống ơn thái bình.....”*

Ngày Chúa Giê-su giáng sinh là ngày đem lại niềm vui lớn cho muôn dân, Mừng giáng sinh là chúng ta mừng sinh nhật của chúa Giê-su.

*“.....Mùa Đông năm ấy sao sáng soi vọng về.
Mùa Đông năm ấy theo ánh sao huy hoàng.
Nhìn về Bêlem Ba Vua tìm hang đá.
Tôn thờ Ngôi Hai giáng sinh trên ai.
Con hợp với Ba Vua quỳ dâng lên Chúa.
Con hợp với Ba Vua cùng thờ lạy Chúa.
Mừng sinh nhật Chúa Ngôi Hai.
Mừng sinh nhật Đấng Thiên Sai.
Dâng Ngài vàng Vương với mật ong rừng.....”*

Ngày mùa đông sao sáng chiếu rọi khắp nơi,mỗi khi kỉ niệm ngày sinh nhật của Chúa, chúng ta lại nhắc đến hình ảnh và những câu chuyện lạ lùng liên quan đến sự ra đời của chúa, ở đoạn này là hình ảnh Ba Vua.

*“.....Mùa Đông năm ấy quên lắng lo ưu phiền.
Mẹ Maria âu yếm cung kính nhìn.
Nhìn con mới sinh dâng tâm lòng kính mến.
Tôn thờ Ngôi Hai giáng sinh trên ai.
Con hợp với Maria quỳ đây ngắm Chúa.
Con hợp với Giuse quỳ đây ngắm Chúa.
Mừng sinh nhật Chúa hiền linh.
Mừng sinh nhật Đấng quang vinh.
Sinh nhật một lễ đáng ghi muôn đời.....”*

Và ở đoạn này là hình ảnh Maria, cùng “Mừng sinh nhật Chúa hiển linh”, Mừng sinh nhật Đấng quang vinh”, ‘Sinh nhật một lễ đáng ghi muôn đời”.

“.....Mùa Đông năm ấy Con Chúa xa cõi trời
Mùa Đông năm ấy Con Chúa sinh xuống đời.
Ngày xưa có qua những sinh nhật Con Chúa.
Tâm hồn con ghi dấu đâu hoài nghi.
Con quỳ gối ôn lại ngày qua đáng nhớ.
Con quỳ gối cảm tạ tình yêu quý giá.
Mừng sinh nhật Chúa chí nhân.
Mừng sinh nhật Chúa muôn ân.
Sinh nhật cùng với tháng năm vãng bền.”

Ngày sinh nhật Chúa là ngày trọng đại và đáng nhớ, bất kỳ ai là người theo đạo đều phải ghi nhớ ngày này để chuẩn bị chào đón Chúa và ước nguyện cho bản thân và gia đình. Luôn phải có tinh thần mừng lễ đích thực một cách thiện chí và rồi sẽ được hưởng “ơn phúc lộc” an bình trong tâm hồn và trong gia đình mỗi người, như lời các Thiên thần hát mừng trong đêm chúa Giáng sinh.

* “Hai Mùa Noel” - 7 (Đài Phương Trang)

Mùa Noel đó chúng ta quen bên giáo đường
Mùa Noel đó anh đón em vào tình yêu
Quỳ bên hang sâu nghe lời kinh thánh vang cầu
Nhìn nhau không nói lên câu
Vì biết nói nhau gì đâu.

Mùa Noel qua chúng ta chia tay giã từ
Hẹn nhau năm tới khi Giáng Sinh về muôn nơi
Mình trao cho nhau hoa lồng nhẵn cưới thiệp hồng
Dù nhau xem lễ đêm đông
Bên nhau muôn đời em ơi.

Nhưng nay, mùa Noel đến rồi
Từng đêm anh thức nguyện cầu
Cầu cho hai đứa thương nhau

Đêm nay giáo đường vang tiếng kinh cầu
Nơi xưa mình anh đứng
Không thấy bóng em đâu

Hai mùa Noel.

Nửa đêm tan lễ
Bước anh bỏ vợ trở về
Chợt nghe nước mắt
Rơi ướt trên bờ môi khô

Rồi Noel qua
Bao mộng ước cũng qua rồi
Gặp nhau chỉ để thương đau
Yêu nhau chi rồi (sao đành) xa nhau ...

***Bài Thánh Ca Buồn- 8**

(Nguyễn Vũ)

Bài thánh ca đó còn nhớ không em?
Noel năm nào chúng mình có nhau!
Long linh sao trời đẹp thêm môi mắt.
Áo trắng em bay như cánh thiên thần.
Ngọt môi hôn dưới tháp chuông ngân.

Cùng nhau quỳ dưới trần Chúa cao sang.
Xin cho đôi mình suốt đời có nhau.
Vang trong đêm lạnh bài ca Thiên Chúa.
Khẽ hát theo câu đêm Thánh vô cùng.
Ôi giọng hát em mênh mang buồn!

ĐK:

Rồi mùa giá buốt cũng qua mau.
Lời hẹn đầu ai nhớ dài lâu.
Rồi một chiều áo trắng thay màu.
Em qua cầu xác pháo bay sau.
Lời nguyện mình Chúa có nghe không?
Sao bây giờ mình hoài xa vắng.
Bao nhiêu đêm Chúa xuống dương gian.
Bấy nhiêu lần con nhớ người yêu.

Rồi những đêm Thánh đường đón Noel.
Lang thang qua miền giáo đường dẫu yêu.
Tiếng Thánh ca ngày xưa vang đêm tối.
Nhớ quá đi thôi giọng hát ai buồn?
Đêm Thánh vô cùng lạnh giá hồn tôi.

*Giáo đường im bóng- 9

(Nguyễn Thiện Tơ)

“GIÁO ĐƯỜNG IM BÓNG” CHÍNH là ca khúc viết về mối tình đầu tiên và cuối cùng của nhạc sĩ Nguyễn Thiện Tơ, cùng với người vợ kết tóc se duyên cùng ông – Mỹ nhân Hà Tiên. Ca khúc được viết vào năm 1938, lần đầu tiên chàng nhạc sĩ rung động với một cô gái xinh đẹp trong buổi biểu diễn ghita ở Nam Định. Lần đầu tiên trong đời biết rung động, nhưng lại bị cắt quãng giữa chừng khi biết tin nàng là người theo đạo. Phải làm sao để vẽ tiếp câu chuyện tình của cô nàng Thiên Chúa giáo cùng anh chàng ngoại đạo? Phải làm sao để lấy được sự chấp thuận của gia đình nhà nàng? Một bài toán khó

Bài Thánh ca buồn.

đã mở ra trong con đường tình duyên của tác giả. Nguyễn Thiện Tư đã hoàn thành phần nhạc trước tiên, còn phần lời bài hát được hoàn thiện bởi thi sĩ Phi Tâm Yên – người bạn thân thiết của ông. Sự đồng điệu của hai người tri kỷ đã mang đến cho người nghe một tình khúc Giáng sinh vô cùng nổi bật và gây thương nhớ cho hàng triệu con tim của khán giả.

“Nhớ tới đêm đầy ánh sáng

*Hương trong gió tràn mênh mang
Giây phút như ngừng trôi
Tiếng kinh muôn lời
Dáng xinh xinh bao tiên kiều
quỳ ngân Thánh kinh ban chiều
Trong giáo đường đêm Noel ấy
ngàn đời tôi mến yêu.....”*

Giáo đường im bóng.

Chỉ một ánh mắt cơn say theo cả đời – Chính là nói về tình cảnh của nhạc sĩ bây giờ. Thời điểm nơi giáo đường chiều hôm ấy, hình bóng nàng quỳ bên hang đá ngân vang Thánh kinh, từng hồi âm thanh vang, từng hương thơm thoang thoang theo làn gió. Ông đã ước rằng phải chi lúc đó thời gian ngừng trôi để ông giữ mãi trong mình hình ảnh tuyệt đẹp ấy, tim như ngừng đập tạm thời bởi khoảnh khắc rung động. Trong giáo đường của mùa Noel năm ấy, ông đã đánh mất hồn mình vào người con gái tên Hà Tiên, đời này chẳng thể nào buông xuống được – “Trong giáo đường đêm Noel ấy, ngàn đời tôi mến yêu...”.

Đêm ấy, với Nguyễn Thiện Tư là một đêm vô cùng sáng, không chỉ vì ánh sáng sao trời mà còn vì nàng – ánh sáng của cuộc đời ông. Nàng đã mở ra cho cuộc sống này một cánh cửa rộng, tô thêm bức TRANH ấy nhiều màu sắc tươi sáng hơn.

*“.....Tiếng A men đều âm u
Hòa theo gió vàng đêm thu
làm xao xuyên tâm hồn quá
Thời khắc mơ
Thánh giá xa vời lắm với chuông chiều ngân
Hồn thánh thốt mưa dầm buồn tới âm thầm
Nơi giáo đường im bóng tôi thầm mong ngóng
Đắm đuối trên làn sóng mắt nàng huyền mơ.....”*

Làm thế nào đây khi nhận được tin nàng là người theo đạo, sao chấp nhận được một người ngoại đạo như chàng? Tiếng a men cùng với từng hồi chuông nhà thờ như đánh nát trái tim chàng, cứ vang vọng trong tâm trí, như giông bão thổi mạnh vào đêm thu.

Những giọt mưa thu kéo đến như khóc thương cho tình cảm của chàng, tình cảm còn chưa được nở rộ thì đã bị cắt đứt khỏi cành. Ngồi im lặng nơi giáo đường không còn bóng người, chàng chỉ biết mong ngóng nàng quay lại để được một lần nữa nhìn thấy

ánh mắt mơ huyền, được đắm chìm vào đôi mắt ấy thêm một lần nữa. Dù có đau thương, dù có không thu được kết quả người người hài lòng, chàng vẫn chấp nhận.

“...Tới chốn xưa nàng vắng bóng,
Tôi mơ mắt huyền nhung trông.
Bao phút vui thân tiên qua,
Thấy đâu bây giờ.
Lá êm rơi trên gương hồ,
Hình như mối duyên xa mờ.
Nay đến làm tôi xao xuyến,
Hồi đời tươi sáng êm.....”

Hoài niệm về hình ảnh đã từng của nàng nơi sân khấu xưa đôi ta cùng biểu diễn, những ánh mắt, những nụ cười vẫn cứ quấn quanh trong tâm trí chàng nhạc sĩ trẻ. Bao vui tươi lúc ấy, tưởng chừng như hạnh phúc đang hé môi cười, tưởng bản thân lạc vào chốn tiên cảnh cùng nàng tiên nữ xinh đẹp, nhưng giờ đã tan biến rồi còn đâu.

***Lạy Chúa con là người ngoại đạo- 10 (Nhật Trường-Trần Thiên Thanh)**

Lời bài hát

Lạy Chúa tôi, con người không đạo
Nhưng tin có Chúa ngự trên cao
Con nghe trong đêm Việt Nam tối tăm
Những buồn đen hoen dấu
Lạy Chúa trên cao Chúa ngự nơi nào?

Lạy Chúa tôi, con người không đạo
Nhưng yêu nhớ lắm nhạc chuông khuya
Đêm đêm con chấp tay nguyện cầu
Cầu cho người yêu còn xa mãi xa
Mà suốt đêm dài ánh sáng chưa qua

Những cuộc tình mong manh
Như chiều vàng biển xanh
Nhưng dấu chân tình nhân
Kéo theo mơ ước đầu

Đưa nhỏ ngồi ôm em
Bên thềm nghe đạn nổ

Lời người ngoại đạo.

Một người phơi tóc bạc
Đếm thềm 20 năm

Chúa ơi, Chúa ơi, con người không đạo
Nhưng tin Chúa giúp đời thương đau
Con tin trong một lần đã lâu
Những hờn ghen thu ngắn
Để áng xuân hồng âu yếm bay sang

Những cuộc tình mong manh
Như chiều vàng biển xanh
Nhưng dấu chân tình nhân
Kéo theo mơ ước đầu

Đứa nhỏ ngồi ôm em
Bên thềm nghe đạn nổ
Một người phơi tóc bạc
Đếm thềm 20 năm

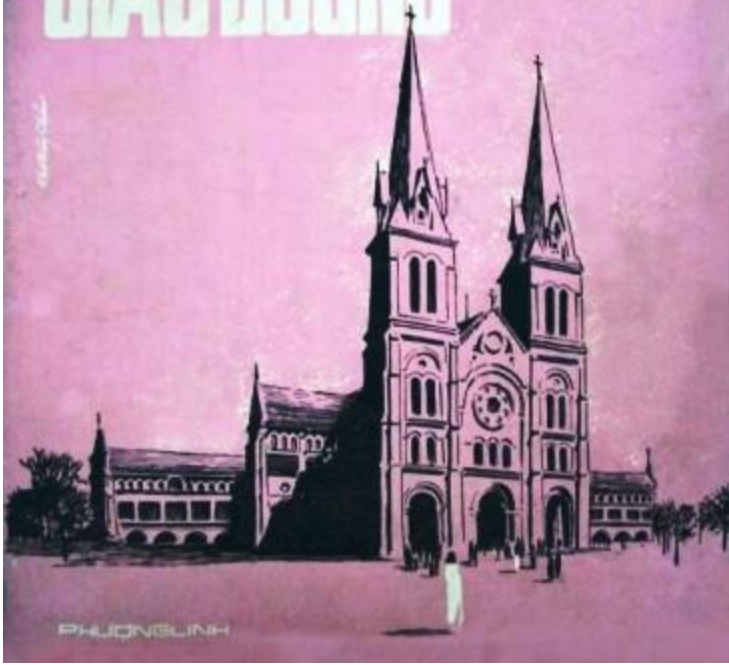
Chúa ơi, Chúa ơi, con người không đạo
Nhưng tin Chúa giúp đời thương đau
Con tin trong một lần đã lâu
Những hờn ghen thu ngắn
Để áng xuân hồng âu yếm bay sang

Con tin trong một lần đã lâu
Những hờn ghen thu ngắn
Để áng xuân hồng âu yếm bay sang

***Bóng Nhỏ Giáo Đường- 11 (Phượng Linh – Nguyễn Văn Đông)**

Trong dòng tân nhạc Việt Nam, nhạc phẩm “Bóng Nhỏ Giáo Đường” của nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông được ký dưới bút danh Phượng Linh là một trong những bản bất hủ về mùa Noel nói riêng và về tình yêu Thiên Chúa nói chung. Hôm nay nhân dịp Giáng Sinh về, [dongnhacxua.com] xin gửi đến bạn yêu nhạc tác phẩm này.

BÔNG NHỎ GIÁO ĐƯỜNG

Bóng Nhỏ Giáo Đường

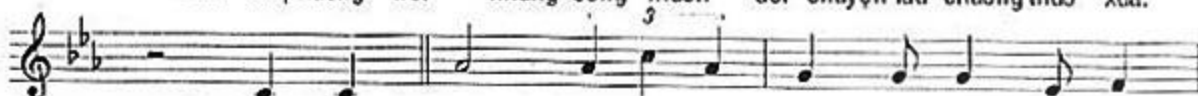
Nhạc và Lời : NGUYỄN VĂN DÔNG

Có ai về miền quê lửa khói cho tôi nhận vài câu.
(Có ai) ngờ tình yêu ngày đó gieo ngang trái sáu lo.
(Mấy năm) rồi buồn vui ngày đó theo anh giữa trời sương.

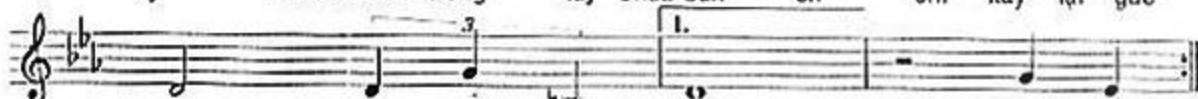
Cách xa lâu rồi không biết anh còn giận hờn em nữa không?
Lửa binh lan tràn hai đứa đôi đàn mộng đẹp kia vỡ tan.
Đầu xa phương trời nhưng sống muốn đời chuyện lấu chuông thờ xưa.

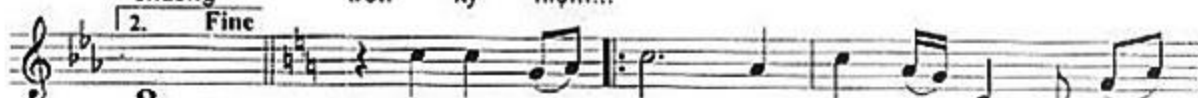
Chuyện ngày xưa hai đứa thương nhau trong đêm nhiều sao
Từng hồi chuông tha thiết bi ai vang trong mùa quan
Và từng đêm em chấp hai tay xin cho tình yêu

sáng. Dưới lấu chuông em khắc lên nhau chung trong lời khẩn
tái. Tiếng cầu kinh khe khẽ thôi vang khi quân giấc dầm
ấy thấm nhuần trong tay Chúa ban ơn em xây lại gác

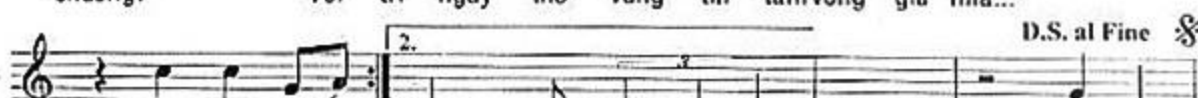
xin chan chúa niềm tin. Có ai...
tan ngôi Thánh lấu...
chuông trên kỷ niệm...

...chuông. Nhớ mãi ngày ấy quân cướp xô bừa hạ gác
...xưa./ (Nhớ mãi ngày) ấy anh đón tre dựng lại gác

chuông. Nước mắt em tuôn xót xa quý bên đồng tro lấu.
chuông. Với trí ngây thơ vững tin tấm vông giữ nhà...

Nhớ mãi ngày...
...thờ, kỷ niệm của chúng ta. Mấy năm...

Lời bài hát

Có ai về miền quê lửa khói cho tôi nhắn vài câu
Cách xa lâu rồi không biết em còn giận hờn anh nữa thôi
Chuyện ngày xưa hai đứa thương nhau trong đêm nhiều sao sáng
Dưới lầu chuông anh khắc tên nhau
Chung trong lời khẩn xin chan chứa niềm tin

Có ai ngờ, tình yêu ngày đó gieo ngang trái sầu lo
Lửa binh lan tràn, hai đứa đôi đàng mộng đẹp kia vỡ tan
Từng hồi chuông, tha thiết bi ai vang trong mùa quan tái
Tiếng cầu kinh, khe khẽ thôi vang
Khi quân giặc giẫm tan ngôi thánh lầu chuông

Nhớ mãi ngày ấy, quân cướp xô bừa hạ gác chuông
Nước mắt em tuôn xót xa quỳ trên đồng tro tàn
Nhớ mãi ngày ấy, anh góp tre dựng lại gác chuông
Với trí ngậy thơ vững tin tâm vững giữ nhà thờ
Kỷ niệm của chúng ta

Mấy năm rồi buồn vui ngày đó theo anh giữa trời sương
Dấu xa phương trời nhưng sống muôn đời chuyện lầu chuông thuở xưa
Và từng đêm anh chấp hai tay xin cho tình yêu đó
Thấm nhuần trong tay Chúa ban ơn
Anh xây lại gác chuông trên kỷ niệm xưa

Nhớ mãi ngày ấy, quân cướp xô bừa hạ gác chuông
Nước mắt em tuôn xót xa quỳ trên đồng tro tàn
Nhớ mãi ngày ấy, anh góp tre dựng lại gác chuông
Với trí ngậy thơ vững tin tâm vững giữ nhà thờ
Kỷ niệm của chúng ta

Mấy năm rồi buồn vui ngày đó theo anh giữa trời sương
Dấu xa phương trời nhưng sống muôn đời chuyện lầu chuông thuở xưa
Và từng đêm anh chấp hai tay xin cho tình yêu đó
Thấm nhuần trong tay Chúa ban ơn
Anh xây lại gác chuông trên kỷ niệm xưa

*Dư âm mùa Giáng Sinh-12

(Ngân Giang)

Dư âm mùa Giáng Sinh là nỗi nhớ thương da diết về một "tà áo Noel thướt tha trong chiều nao", niềm khát khao quê hương được bình yên, thống nhất cùng niềm tin tưởng vào Chúa Ngôi Hai **giáng thế** đã tạo sự đồng cảm cho biết bao thế hệ người Việt Nam.

Sự kết hợp giữa đạo và đời, giữa nỗi niềm của con người đương thế và lòng tin vững vàng vào **Chúa Giáng Sinh** đã khiến cho ca khúc của nhạc sĩ Ngân Giang luôn bất hủ với thời gian.

Dư Âm Mùa Giáng Sinh

Ngân Giang

Bài hát đêm đông chạnh lòng tôi nhớ người.
Từ khắp muôn phương lòng thành luôn hướng về.

Tà áo No - el thướt tha trong chiều nao. Đập đu trên đường đi
Cùng Chúa Ngôi Hai sáng danh trên trời cao. Nguyện cầu yên bình nhân

lễ lấp lánh sao đêm tuyết với đẹp thay ôi mùa sao sáng.
thế giữ vững tin yêu trọn ...

đời bài thánh ca ngọt đầu môi. Quê hương chinh chiến đã lâu rồi

người ngoài biên cương vẫn miệt mài đi. Mấy mùa Giáng Sinh, Giáng

Sinh niềm nhớ băng khuôn tìm về hòa theo khúc nhạc mừng Chúa sinh ra đời.

Và cũng đêm nay một người ôm kỷ niệm. Ngồi đếm sao đêm chép cho xuôi vắn

thơ. Gởi về cho người biên giới chiến đấu xông pha địa

đầu một dư âm mùa Giáng Sinh.

